

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5011/2023
09.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зара Тијанић Јевтовић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Јелена Паспаљ, адвокат из ..., ВВ из ..., чији су пуномоћници Весна Поповић и Драган Мијаиловић, адвокати из ..., ГГ и ДД, обе из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 27/22 од 26.05.2022. године, у седници већа одржаној 09.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 27/22 од 26.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 13441/10 од 18.02.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништав уговор о поклону закључен између сада пок. ЂЂ, као поклонодавца и тужене ББ, као поклонопримца, оверен код Четвртог општинског суда у Београду дана 22.06.2000. године под Ов. 436/2000. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно на име трошкова поступка исплате износ од 111.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 27/22 од 26.05.2022. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених ББ, ВВ и ДД и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. Закона о парничном поступку.

Решењем РЗ 22/22 од 29.12.2022. године, Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужене ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 27/22 од 26.05.2022. године.

Врховни касациони суд налази да Апелациони суд Београду правилно налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у складу са чланом 395. Закона о парничном поступку, па је оцењујући дозвољеност

ревизије, применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 72/11), а у вези члана члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), нашао да ревизија тужене ББ није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. ЗПП („Сл. гласник РС“ број 55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.05.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о поклону поднета је 18.09.2008. године, а правноснажна пресуда донета је 26.05.2022. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 10.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе од 75,9527 динара за 1 евро, представља динарску противвредност 131,66 евра.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је побијана вредност спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**